

ΙΛΙΑΣ Ραψωδία Δ

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο 1
χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ εἰνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην 5
κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων
Ἥρην τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη.
Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη 10 ΙΔ
αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἴομενον θανέεσθαι.
Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν 15
ὄρσομεν, ἧ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
Ὡς ἔφαθ', αἰ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρην· 20 ΙΔ
πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δὲ μιν ἄγριος ἦρει·
Ἥρην δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες· 25
πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢ δ' ἀτέλεστον,
ἰδρῶ θ' ὄν ἰδρῶσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
λαδὸν ἀγειρούση, Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30 ΙΔ
δαιμονίη τί νῦ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
Ἴλιου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον;
εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
ὠμὸν βεβρώθεις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40 ΙΔ
τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασι,
μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
Οὐ γὰρ μοὶ ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης

λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50 ΙΔ
ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες
Ἄργός τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκίην·
τὰς διαπέρσαι ὄτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
Εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
οὐκ ἀνύω φθονέουσ' ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρῆ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί,
καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
ἀμφοτέρων γενεῆ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60 ΙΔ
κέκλημαί, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίη ἐπιτεῖλαι
ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν, 65
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
Ἦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70 ΙΔ
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
Ἦς εἰπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐζασα.
Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 75
ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέϊ λαῶν
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
τῷ εἰκυῖ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
κάδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80 ΙΔ
ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
ἦ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ἦς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85
ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη εἴ που ἐφεύροι.
Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 90 ΙΔ
ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίγες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆπιοιο ροάων·
ἀγγοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον.
Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἶ κεν ἴδη Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν

σῶ βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἄλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100 ΙΔ
 εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστῳ Ζελεΐης.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πείθην·
 αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐϋξοον ἰξάλου αἰγὸς 105
 ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσι
 βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοζόος ἦραρε τέκτων, 110 ΙΔ
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἴες Ἀχαιῶν
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρεὺς υἰόν. 115
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἀβλῆτα περόεντα μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἴψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἴστον,
 εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120 ΙΔ
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστῳ Ζελεΐης.
 Ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
 λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἴστος 125
 ὄξυβελῆς καθ' ὄμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
 Οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 ἣ τοι πρόσθε σταῖσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 Ἥ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς ὡς ὅτε μήτηρ 130 ΙΔ
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν ὄθ' ἠδέϊ λέξεται ὕπνω,
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν ὄθι ζωστήρος ὄχηες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἴστός·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἴστος ἐπέγραψε χροῖα φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140 ΙΔ
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μίηνη
 Μηονίς ἠὲ Κάειρα παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων κόσμος θ' ἵπῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
 τοιοῖ τοι Μενέλαε μίανθην αἵματι μηροὶ
 εὐφυέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
 Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηϊφίλος Μενέλαος. 150 ΙΔ
Ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας
ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων
χειρὸς ἔχων Μενέλαον, ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
φίλε κασίγνητε θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον 155
οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἷμά τε ἀρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαὶ ἧς ἐπέπιθμεν.
Εἷ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160 ΙΔ
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν
σὺν σφῆσι κεφαλήσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἔσσεται ἡμᾶρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλόωλῃ Ἴλιος ἱρή
καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165
Ζεὺς δὲ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
αὐτὸς ἐπισσεῖησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται ὦ Μενέλαε
αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170 ΙΔ
Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
κὰδ δὲ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίπομεν
Ἀργεῖην Ἑλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα
κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων
τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180 ΙΔ
σὺν κεινῆσιν νηυσὶ λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν 185
εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθε
ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη φίλος ὦ Μενέλαε·
ἔλκος δ' ἠτήρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει 190 ΙΔ
φάρμαχ' ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
Ταλθύβι' ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἠητήρος,
ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν, 195
ὄν τις οἴστεύσας ἔβαλεν τόξων εὐ εἰδῶς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,

βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
παπταίνων ἦρωα Μαχάονα· τὸν δὲ νόησεν 200 ΙΔ
ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.
Ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄρσ' Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄφρα ἴδης Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
ὄν τις οἴστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐὺ εἰδῶς
Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
ᾠς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖνε·
βὰν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210 ΙΔ
βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ' ὄσσοι ἄριστοι
κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἴστόν·
τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
Λῦσε δὲ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε 215
ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὄθ' ἔμπεσε πικρὸς οἴστος,
αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδῶς
πάσσε, τὰ οἳ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ἵφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220 ΙΔ
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
οὐδὲ καταπτῶσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225
Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·
καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχεμέν ὀππότε κέν μιν
γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230 ΙΔ
αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
καὶ ῥ' οὐς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
Ἄργεῖοι μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235
ἀλλ' οἳ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο
τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροὰ γυῖπες ἔδονται,
ἡμεῖς αὖτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.
Οὓς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240 ΙΔ
τοὺς μάλα νεικεῖσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
Ἄργεῖοι ἰόμωροι ἐλεγχέες οὐ νυ σέβεσθε;
τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠὔτε νεβροί,
αἳ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θεούσαι
ἔστᾱσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.
Ἦ μένετε Τρώας σχεδὸν ἐλθέμεν ἐνθά τε νῆες
εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,

ὄφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὑμῖν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων·
 ὣς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν· 250 ΙΔ
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συὶ εἵκελος ἀλκῆν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἄλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260 ΙΔ
 Εἷ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὡς περ ἐμοί, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
 Ἄλλ' ὄρσευ πόλεμον δ' οἷος πάρος εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα· 265
 Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270 ΙΔ
 ἔσσειτ' ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ·
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τὼ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον ἠῦτε πίσσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280 ΙΔ
 δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἶαντ' Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶϊ μὲν· οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν· οὐ τι κελεύω·
 αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμυέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε. 290 ΙΔ
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν
 οὐς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βιάντά τε ποιμένα λαῶν·
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσαν,
 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300 ΙΔ
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὸς
 οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 Ὅς δέ κ' ἀνήρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται
 ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερον οὕτω.
 Ὡδε καὶ οἱ πρότεροι πόλεας καὶ τεῖχε' ἐπόρθεον
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
 Ὡς δ' ἄγερον ὄτρυνε πάλαι πολέμων ἐὺ εἰδῶς· 310 ΙΔ
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον εἴθ' ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἶη·
 ἀλλὰ σε γῆρας τεῖρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις 315
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλομι καὶ αὐτὸς
 ὡς ἔμεν ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.
 Ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320 ΙΔ
 εἰ τότε κοῦρος ἔα νῦν αὐτὴ με γῆρας ὀπάξει.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἵππεῦσι μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 Αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοῦσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
 ὀπλότεροι γεγάσι πεποιθασίν τε βίηφιν. 325
 Ὡς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 Εὖρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μῆστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330 ΙΔ
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν ὀππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 Τοὺς δὲ ἰδὼν νεῖκεσσαν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ υἱὲ Πετεῶο διοτρεφὲς βασιλῆος,
 καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε κερδαλεόφρον
 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340 ΙΔ
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρότοισιν ἐόντας
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
 πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὀππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 Ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἐδμεναι ἠδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινόμεναι μελιηδέος ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλωσ χ' ὀρόφωτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοῖατο νηλεῖ χαλκῶ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; 350 ΙΔ
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὀππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα;
 ὄψαι αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάζεις. 355
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων
 ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὅ γε λάζετο μῦθον·
 διογενὲς Λαερτιάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ
 οὔτέ σε νεικίῳ περιώσιον οὔτε κελεύω·
 οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360 ΙΔ
 ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 Ἄλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ' εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 Εὖρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
 ἔσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 παρ δὲ οἱ ἔστήκει Σθένελος Καπανήϊος υἱός.
 Καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ μοι Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο 370 ΙΔ
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπέυεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὤδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηῖοισι μάχεσθαι,
 ὡς φάσαν οἱ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἦντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσηλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνεϊκεῖ λαὸν ἀγείρων·
 οἱ δὲ τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον ὡς ἐκέλευον· 380 ΙΔ
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὄχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἔνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληΐης.
 Ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἐὼν ἱπηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῶνος ἐὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390 ΙΔ
 Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι κέντορες ἵπων
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 υἱός τ' Αὐτοφόνιοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκε·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἶκον δὲ νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.

Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρεια μάχη, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω. 400 ΙΔ
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 αἰδεσθεῖς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοῖοιο·
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἀτρεΐδη μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῃ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο·
 τὼ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίη ἔνθεο τιμῇ. 410 ΙΔ
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῶ δ' ἐπιπέιθεο μύθω·
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἄγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 Ἥ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀνακτος 420 ΙΔ
 ὀρτυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῶ πολυηγεῖ κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·
 πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας 425
 κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλὸς ἄχνην·
 ὣς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἴσιν ἕκαστος
 ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν, 430 ΙΔ
 σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν
 ἀζηχῆς μεμακυῖαι ἀκούουσαι ὄπα ἄρνων, 435
 ὣς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσα μέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὅρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα, 440 ΙΔ
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῶ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὁμίλον ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450 ΙΔ
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασεῖς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460 ΙΔ
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.
 Νεκρὸν γὰρ ἐρύοντα ἰδὼν μεγάλθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470 ΙΔ
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
 ἠΐθεον θαλερὸν Σιμοεῖσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ιδέσθαι·
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοεῖσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰῶν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Πρῶτον γὰρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν 480 ΙΔ
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὡς
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει
 λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτη πεφύασι·
 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψη περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενῆς· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξεῖ δουρί. 490 ΙΔ
 Τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἐταῖρον
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,

ἄλλ' υἷὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα
 ὅς οἱ Ἄβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκείων. 500 ΙΔ
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάριοιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃ· ἦ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ· 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 ὄρνυσθ' ἵπποδάμοι Τρῶες μηδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510 ΙΔ
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠΰκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκεΐδην Διώρεα μοῖρα πέδησε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκριόεντι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 Πείρωσ Ἰμβρασίδης ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520 ΙΔ
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶσ ἀναιδῆς
 ἄχρισ ἀπηλοΐησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησι
 κάππεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάριοισι πετάσσας
 θυμὸν ἀποπνεύων· ὃ δ' ἐπέδραμεν ὅς ῥ' ἔβαλέν περ
 Πείροος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἀγγίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἐγγὸς
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530 ΙΔ
 τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θρηήικες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ὄσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη. 535
 Ὡς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 ἦτοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων
 ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ 540 ΙΔ
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 πρηγνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.